

הצייר שסולק מקיבוץ עין-שמר הפך חביב החברה הווינאית

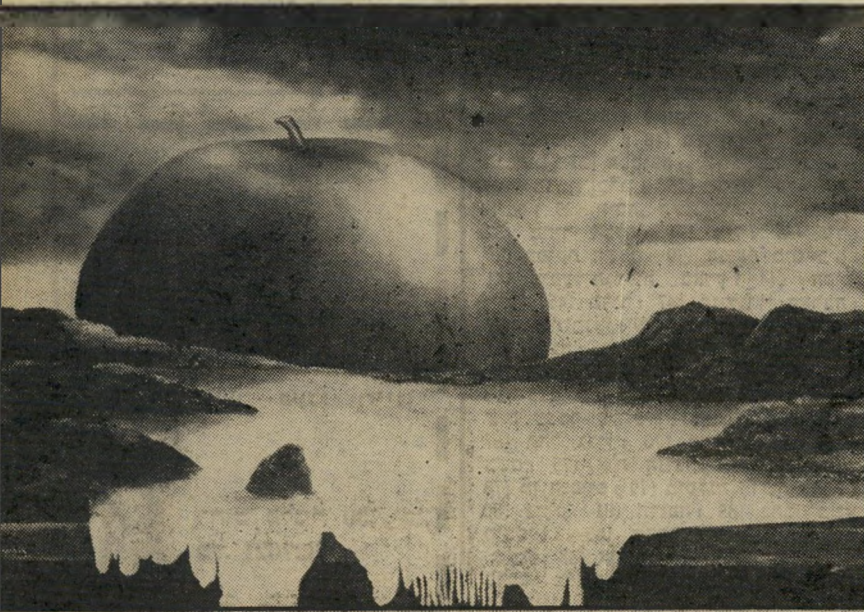
אלת הלוחמים
תמונה זו לא תוצג בתערוכתו של שועלי. הוא אוהב אותה, לדבריו, יותר מדי, ואינו מוכן למוכרה בשום מחיר: האשה מהווה לגביו את המילחמה. הלוחמים עם כלי הנשק בצד שמאל, העולם השרוף, אוירת המילחמה המרחפת בכל, כל אלה הם תוצאה מהמילחמה העקובה מדם שאותה עבר. כל ציורי המילחמה של שועלי רוויים בסמלים מיניים — סמל לחיה שבאדם.

מיגדל בבל
של יואב שועלי הוא אינטרפרטציה לסיפור התנ"כי עם השלכות על התקופה המודרנית. לדעתו של שועלי, ה' מתירנות המינית, החופש הגדול ושיחרור האשה הם שיביאו את העולם לבסוף אל עבריינות. סביב המיגדל מצויירים אבריימין נקיים וזכריים בעירובייה, כשגם המיגדל עצמו מצוייר כסמל פאלי. לדיברי שועלי, לתמונה זו שלו אין קהל.

תל-אביב, שכרה דירה בגיבעתיים והחלה מנסה להסתגל לחיי העיר. יואב מצא פרי נסתו כצייר-תיפאורות בתיאטרון. טלילה גיסתה, לשווא, להסתגל לחברה העירונית ואילו הילדים, כדרכם של ילדים, "הת-ברגו" היטב בגנייהילדים העירוניים. היום, כמעט עשר שנים לאחר-מעשה, אומר שועלי: "אני לא יכול לסלוח להם עד היום. בכל פעם שאני רואה חבר-משק ברחוב, אני לא יכול שלא לראות את דו, שהונפה במטרה להרוס אותי כ-אמן. אני רק רוצה שיידעו, שאם אנשים מקבלים היום סטודיו וימי-ציור בקיבוץ, זה על גופתי המתה! ואני מתכוון לזה! כי הכאב של הימים ההם טבוע בתוכי כל-כך עמוק, שאינני יכול, אינני רוצה לשכוח!" אשתו, טלילה, הקיבוצניקית שעד היום לא הסכינה עם חיי העיר שכלל שבעלה התערה יותר בבוהמה כן רחקה היא ממנה, מנסה למתן. "אל תשכח שאביך (המשך בעמוד 50)

תיו אמורות להיות רכושו הפרטי של הקיבוץ, לתרום את כספי המשק ל' ביאפרה? כונסו שלוש אסיפות-חברים דחופות. הקיבוץ היה כמקרה. ואו פירסם העולם הזה בהרחבה את סיפורו של יואב שועלי, הקיבוצניק התמים שבסך-הכל רצה לתרום כסף למען מטרה נעלה. הקיבוץ איבד את השליטה על עצמו. באסיפה הבהולה השלישית שכונסה הוחלט פה-אחד: יואב שועלי לא יקבל יותר ימי-ציור, ולא יאפשרו לו להציג תערוכות בחוץ. הוא ירד מדרגה של חבר בקיבוץ לדרגה של מועמד. שועלי, הנשוי לטלילה, בת קיבוץ מעי-נית השכן לעין-שמר ואב לשני ילדים, ג'וני ויובל, נפגע עד עימקי נשמתו. הוא, דור שני למייסדי עין-שמר, קיבל עונש חמור שאותו לא יכול לשאת. למרות היותו בן המשק, למרות שאביו היה מן הגרעין שהקים את הקיבוץ, התליט לקחת את אשתו ושני ילדיו, ולעזוב את ביתו. חסרת-כל הגיעה המישפחה הקטנה ל-

אפולו ודפנה
הסיפור המיתולוגי על בתו היפה של זאוס, שלא נכנעה לאפולו המאוהב והפכה לעץ דפנה כאשר נגע בה אפולו, עלה בראשו של שועלי כאשר שכב בשמש בחוף-נוודיסטים ביוגוסלביה. משמאל: האגם הנשפך בספרמה אינסופית, כשהתפוח מסמל את הבית, שהיא הבסיס שעליו יושב שועלי.